

man ikke tager en forkert uddannelse, og at det ikke varer for lang tid at tage en uddannelse.

Dansk Arbejdsgiverforening har for halvandet års tid siden offentliggjort en undersøgelse, som viste, at i det spænd, der er imellem, at man er færdig med sin grunduddannelse og tager en erhvervsrettet uddannelse, er der ca. 80.000 arbejdspladser. I dag er det jo sådan, at erhvervslivet mangler arbejdskraft. Vi kan konstatere, at produktiviteten i den offentlige sektor er gået ned, mens den er gået op i den private sektor, men samtidig har man brug for mere arbejdskraft, og den arbejdskraft er ikke helt til stede. Derfor handler det selvfølgelig om, at man får en uddannelse hurtigere, end man får i dag, og at man får den bedst mulige uddannelse.

Når vi skal diskutere de to forslag, mener vi ikke overraskende, at det beslutningsforslag, vi selv er medforlagsstiller på, er det rigtige. Der bliver stillet nogle skrappe og mere præcise krav til, hvad den fri ungdomsuddannelse skal indeholde, og selv om ministeren mener, at hele aldersdiskussionen er diffus, er den det nu ikke. Vi mener, det er de 25 år, der skal være gældende.

Men når det så er sagt, så må jeg sige, at lovforslaget fra ministerens side er ganske glimrende. De kriterier, der er stillet op, både med hensyn til alder, ungdomsuddannelse og skolebaseret undervisning, er vi i og for sig ikke uenige i.

Jeg vil godt tilkendegive heroppefra, at vi vil gå velvilligt ind i forhandlingerne og drøftelserne med ministeren, og vi mener, det vil være muligt at opnå et fornuftigt resultat, så en stor del af Folketingets partier kan blive enige om en ny struktur for den fri ungdomsuddannelse.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Der bliver løbet meget baglæns i visse politiske partier i disse dage, og nu er det så De Konservervatives tur til at bakke voldsomt op om den fri ungdomsuddannelse eller i hvert fald bakke op.

Jeg skal da bifalde, at hr. Brian Mikkelsen og Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget, men samtidig vil jeg godt udtrykke undren over, at man opretholder beslutningsforslaget. Er det ikke et spørgsmål om, at man lige har ønsket at markere sig, og vil hr. Brian Mikkelsen ikke give mig ret i, at det er spild af Folketingets tid, og at beslutningsforslag nr. B 142 og andre lignende beslutningsforslag fra både hans eget og andre partier burde trækkes?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har opfattet det, at De Konservative og andre partier har stillet disse forslag, som et ønske om at bruge Folketingets talerstol til at udtrykke sig over for offentligheden. Det kan jo ikke være, fordi man mener, at nogen af dem skal vedtages.

Jeg vil gerne spørge: Hvad vil det betyde, hvis dette beslutningsforslag bliver vedtaget? Hr. Brian Mikkelsen henviste til nogle opstramminger, og så kan man forhåbentlig spørge: Hvis forslaget bliver vedtaget, hvad er det så for nogle opstramminger, man vil have?

Der står, at der skal være nogle opstramminger af adgangskravene, så kun unge, der ikke er i stand til at begå sig i det ordinære uddannelsessystem, får mulighed for at uddanne sig gennem den fri ungdomsuddannelse. Hvad er meningen med »kun«? Hvad er det for nogle krav, der skal gennemføres?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Nu skal det selvfølgelig drøftes med de andre partier, der står bag B 142, men vi har nu ikke tænkt os at trække det forslag tilbage lige nu. Vi vil stadig gerne have en parallel diskussion af de to forslag, men det er jo noget, forslagsstillerne må blive enige om i fællesskab.

Med hensyn til hr. Aage Frandsen har hr. Aage Frandsen en lang parlamentarisk erfaring, som jeg har dyb og stor respekt for. Men det vil jeg sige, at hr. Aage Frandsen også ved, at når man fremsætter et beslutningsforslag, gør man det med det formål at få en diskussion i gang, og fordi man vil pålægge regeringen en bestemt opgave. Det er det, der gør forskellen fra et lovforslag, og det er derfor, det er formuleret, som det er. Når vi siger, at der skal være eksempelvis strammere adgangskrav, er det et oplæg til diskussion, og hvis vi fik vedtaget beslutningsforslaget, ville vi selvfølgelig gå ind i en diskussion med den regering, som beslutningsforslaget pålægger at gøre noget, om, hvordan et lovforslag skulle endeligt udformes. Det handler bl.a. om, at den skolebaserede undervisning skal være relevant for den enkelte.

Der blev spurgt konkret af hr. Aage Frandsen, om det kun skal være en uddannelse for dem, den er relevant for. Hvis vi fik et bedre vejledersystem i Danmark – og der lægges delvis i lovforslaget fra ministerens side op til, at det bliver styrket – kunne vejlederne gå ind i hver enkelt tilfælde og se på, om der var andet tilbud, der